

คำชี้แจง

เครื่องมือวัดและประเมินความสามารถและทักษะ
ตามจุดเน้นการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน
“ทักษะการสื่อสารอย่างสร้างสรรค์ตามช่วงวัย”

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
กระทรวงศึกษาธิการ

คำชี้แจง

๑. เครื่องมือวัดและประเมินผลฉบับนี้มีจุดประสงค์เพื่อ
- ๑) ประเมินการฟัง ดู พูด อ่าน เขียนอย่างมีมารยาท
 - ๒) ประเมินการพูด เขียน โนมน์นำว เชิญชวน และแสดงความคิดเห็นใหม่จากเรื่องที่ฟัง ดู และอ่านให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ที่เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม
๒. เครื่องมือวัดและประเมินผลฉบับนี้แบ่งเป็น ๒ ตอน คือ
- ตอนที่ ๑** การฟัง ดู พูด อ่าน เขียนอย่างมีมารยาท
- ตอนที่ ๒** การพูด เขียน โนมน์นำว เชิญชวน และแสดงความคิดเห็นใหม่จากเรื่องที่ฟัง ดู และอ่านให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม
๓. วิธีการประเมินและการแปลผล
- ตอนที่ ๑** การฟัง ดู พูด อ่าน เขียนอย่างมีมารยาท
- วิธีการประเมิน** สังเกตพฤติกรรมของนักเรียนขณะฟัง ดู พูด อ่าน เขียน ในชั้นเรียนหรือสถานที่อื่นๆ ตามรายการประเมิน แล้วเทียบกับเกณฑ์เป็นระดับคะแนน ดังนี้

ระดับคะแนน	๔	หมายถึง	แสดงพฤติกรรม/ปฏิบัติเป็นประจำ
ระดับคะแนน	๓	หมายถึง	แสดงพฤติกรรม/ปฏิบัติเป็นบางครั้ง
ระดับคะแนน	๒	หมายถึง	แสดงพฤติกรรม/ปฏิบัติน้อย
ระดับคะแนน	๑	หมายถึง	แสดงพฤติกรรม/ปฏิบัติน้อยมาก/ไม่เคย

รายการประเมิน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน			
	๔	๓	๒	๑
การฟัง				
๑. ตั้งใจฟัง ตามองผู้พูด				
๒. ไม่รบกวนผู้อื่นขณะที่ฟัง				
๓. ไม่แสดงกิริยาอาการที่ไม่สุภาพ ไม่เหมาะสม เช่น โห่ ฮา กระซิบกระซาบ หยอกล้อกับเพื่อน				
๔. ปรบมือเพื่อแสดงความพอใจหรือให้เกียรติผู้พูด				
๕. ไม่พูดสอดแทรกขณะที่ฟัง				
๖. ใช้มือปิดปากเวลาหัวเราะโดยไม่ส่งเสียงดัง				
๗. ยกมือก่อนซักถามเมื่อมีข้อสงสัย				

รายการประเมิน	ระดับคะแนน			
	๔	๓	๒	๑
การดู				
๑. ตั้งใจดูอย่างมีสมาธิ				
๒. จดบันทึกเรื่องที่ดู				
๓. ไม่ส่งเสียงดังขณะที่ดู				
๔. ไม่แสดงกิริยาอาการให้ผู้อื่นรำคาญ				
๕. กล่าวคำขอโทษเมื่อต้องเดินผ่านผู้อื่นที่กำลังดูอยู่				
การพูด				
๑. ใช้ถ้อยคำและกิริยาที่สุภาพเหมาะสมกับกาลเทศะและบุคคล				
๒. พูดด้วยน้ำเสียงนุ่มนวลน่าฟัง				
๓. ไม่พูดสอดแทรกในขณะที่ผู้อื่นกำลังพูด				
๔. ไม่พูดล้อเลียนให้ผู้อื่นได้รับความอับอายหรือเสียหาย				
การอ่าน				
๑. ไม่อ่านเสียงดังรบกวนผู้อื่น				
๒. ไม่เล่นกันขณะที่อ่าน				
๓. ไม่ฉีก พับ หรือ ซีดเขียนเล่นในหนังสือ				
๔. ไม่แย่งอ่านหรือชะงักหน้าไปอ่านขณะที่ผู้อื่นกำลังอ่านอยู่				
๕. ไม่ทิ้งหนังสือไว้เกะกะ ต้องเก็บเข้าที่ให้เรียบร้อย				
๖. ไม่แย่งหนังสือขณะที่เพื่อนกำลังอ่าน				
๗. จับหนังสือถูกต้องขณะที่อ่าน				
การเขียน				
๑. เขียนหนังสือด้วยลายมืออ่านง่าย				
๒. เมื่อเขียนผิดลบจนสะอาดแล้วจึงเขียนใหม่				
๓. ไม่ขีดเขียนเล่นตามโต๊ะ เก้าอี้ ฝาผนัง หรือที่สาธารณะ				
๔. ใช้ภาษาเขียนอย่างเหมาะสมกับกาลเทศะและบุคคล				
๕. ไม่เขียนล้อเลียนผู้อื่น หรือทำให้ผู้อื่นเสียหาย				
๖. อ้างอิงแหล่งที่มาเมื่อคัดลอกงานเขียนของผู้อื่น				

การแปลผล นำคะแนนรวมทุกรายการประเมินของนักเรียนรายบุคคลหารด้วยจำนวนรายการประเมิน แล้วเทียบกับเกณฑ์การประเมิน ดังนี้

คะแนน ๓.๕๑ - ๔.๐๐	หมายถึง	ดีเยี่ยม
คะแนน ๒.๕๑ - ๓.๕๐	หมายถึง	ดี
คะแนน ๑.๕๑ - ๒.๕๐	หมายถึง	พอใช้
คะแนน ๑.๐๐ - ๑.๕๐	หมายถึง	ควรปรับปรุง

ตัวอย่างการคิดคะแนน

ที่	ชื่อ - สกุล นักเรียน	รายการประเมิน																								
		การฟัง									การดู							การพูด								
		รายการที่ ๑	รายการที่ ๒	รายการที่ ๓	รายการที่ ๔	รายการที่ ๕	รายการที่ ๖	รายการที่ ๗	รวมคะแนนที่ได้	คะแนนรวมหารด้วยรายการประเมิน	สรุปผลการประเมิน	รายการที่ ๑	รายการที่ ๒	รายการที่ ๓	รายการที่ ๔	รายการที่ ๕	รวมคะแนนที่ได้	คะแนนรวมหารด้วยรายการประเมิน	สรุปผลการประเมิน	รายการที่ ๑	รายการที่ ๒	รายการที่ ๓	รายการที่ ๔	รวมคะแนนที่ได้	คะแนนรวมหารด้วยรายการประเมิน	สรุปผลการประเมิน
๑	เด็กหญิงมารยาท เรียบร้อย	๔	๔	๔	๔	๔	๔	๔	๒๘	๔.๐๐	ดีเยี่ยม	๓	๔	๔	๔	๔	๑๙	๓.๘๐	ดีเยี่ยม	๓	๔	๔	๔	๑๕	๓.๗๕	ดีเยี่ยม
๒	เด็กชายลักษณะ ดีจริง	๓	๓	๓	๓	๓	๓	๒๑	๓.๐๐	ดี	๓	๓	๓	๓	๓	๑๕	๓.๐๐	ดี	๓	๓	๓	๓	๑๒	๓.๐๐	ดี	
๓	เด็กชายสุภาพ สื่อสาร	๒	๒	๓	๓	๓	๒	๑๗	๒.๔๓	พอใช้	๒	๒	๓	๓	๒	๑๒	๒.๕๐	พอใช้	๒	๒	๓	๓	๑๐	๒.๕๐	พอใช้	
๔	เด็กหญิงไพเราะ ใจงาม	๑	๑	๑	๒	๒	๒	๑๑	๑.๕๗	ควรปรับปรุง	๑	๑	๑	๒	๒	๗	๑.๕๗	ควรปรับปรุง	๑	๑	๑	๒	๕	๑.๒๕	ควรปรับปรุง	

ตัวอย่างการคิดคะแนน

ที่	ชื่อ - สกุล นักเรียน	รายการประเมิน																		
		การอ่าน									การเขียน									
		รายการที่ ๑	รายการที่ ๒	รายการที่ ๓	รายการที่ ๔	รายการที่ ๕	รายการที่ ๖	รายการที่ ๗	รวมคะแนนที่ได้	คะแนนรวมหารด้วยรายการประเมิน	สรุปผลการประเมิน	รายการที่ ๑	รายการที่ ๒	รายการที่ ๓	รายการที่ ๔	รายการที่ ๕	รายการที่ ๖	รวมคะแนนที่ได้	คะแนนรวมหารด้วยรายการประเมิน	สรุปผลการประเมิน
๑	เด็กหญิงมารยาท เรียบร้อย	๔	๔	๔	๔	๔	๔	๔	๒๘	๔.๐๐	ดีเยี่ยม	๓	๔	๔	๔	๔	๓	๒๒	๓.๖๗	ดีเยี่ยม
๒	เด็กชายลักษณะ ดีจริง	๓	๓	๓	๓	๓	๓	๓	๒๑	๓.๐๐	ดี	๓	๓	๓	๓	๓	๓	๑๘	๓.๐๐	ดี
๓	เด็กชายสุภาพ สื่อสาร	๒	๒	๓	๓	๓	๒	๒	๑๗	๒.๔๓	พอใช้	๒	๒	๓	๓	๒	๒	๑๔	๒.๓๓	พอใช้
๔	เด็กหญิงไพเราะ ใจงาม	๑	๑	๑	๒	๒	๒	๒	๑๑	๑.๕๗	ควรปรับปรุง	๑	๑	๑	๒	๒	๒	๙	๑.๕๐	ควรปรับปรุง

ตอนที่ ๒ การพูด เขียน โน้มน้าว เชิญชวน และแสดงความคิดเห็นใหม่จากเรื่องที่ฟัง ดู และอ่าน ให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม

วิธีการประเมิน ให้คะแนนนักเรียนตามรายการประเมิน โดยเทียบกับเกณฑ์เป็นระดับคะแนน ดังนี้

ระดับคะแนน	๔	หมายถึง	ดีเยี่ยม
ระดับคะแนน	๓	หมายถึง	ดี
ระดับคะแนน	๒	หมายถึง	พอใช้
ระดับคะแนน	๑	หมายถึง	ควรปรับปรุง

รายการประเมิน

๑. การเขียนโน้มน้าว เชิญชวน และแสดงความคิดเห็นใหม่จากเรื่องที่ฟัง ดู และอ่านให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม

รายการประเมิน	ระดับคะแนน			
	๔	๓	๒	๑
๑. เนื้อหา	เขียนโน้มน้าว เชิญชวน ตรงตามแนวคิดของเรื่อง ที่กำหนดได้อย่าง น่าเชื่อถือ มีข้อมูล สนับสนุนหลากหลาย และแสดงความคิดเห็นใหม่ ให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ที่เป็นประโยชน์ ต่อส่วนรวม	เขียนโน้มน้าว เชิญชวน ตรงตามแนวคิดของเรื่อง ที่กำหนดได้อย่าง น่าเชื่อถือ มีข้อมูล สนับสนุน และแสดง ความคิดเห็นใหม่ให้เกิด การเปลี่ยนแปลงที่เป็น ประโยชน์ต่อส่วนรวม	เขียนโน้มน้าว เชิญชวน ตรงตามแนวคิดของเรื่อง ที่กำหนดได้อย่าง น่าเชื่อถือ มีข้อมูล สนับสนุนเล็กน้อย และแสดงความคิดเห็นใหม่ ให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ที่เป็นประโยชน์ต่อ ส่วนรวมได้บ้าง	เขียนโน้มน้าว เชิญชวน ไม่ตรงตามแนวคิด ของเรื่อง หรือไม่น่าเชื่อถือ
๒. การใช้ภาษา	ใช้คำถูกต้อง เหมาะสมกับบริบท และสละสลวย	ใช้คำถูกต้อง เหมาะสมกับบริบท	ใช้คำไม่ถูกต้อง หรือไม่เหมาะสม กับบริบท ๑-๓ คำ	ใช้คำไม่ถูกต้อง หรือไม่เหมาะสม กับบริบท ๔ คำ ขึ้นไป
๓. การเขียนสะกดคำ	เขียนสะกดคำถูกต้อง ทุกคำ	เขียนสะกดคำผิด ๑-๒ คำ	เขียนสะกดคำผิด ๓-๔ คำ	เขียนสะกดคำผิด ๕ คำ ขึ้นไป
๔. ความสะอาด เรียบร้อย	เขียนอ่านง่าย สะอาด ไม่มีรอยชูดลบขีดฆ่า	เขียนอ่านง่าย สะอาด แต่มีรอยชูดลบขีดฆ่า ๑-๒ แห่ง	เขียนอ่านง่าย สะอาด แต่มีรอยชูดลบขีดฆ่า ๓-๔ แห่ง	เขียนอ่านยาก ไม่สะอาด หรือมีรอยชูด ลบขีดฆ่า ๕ แห่ง ขึ้นไป

* ในที่นี้ให้นำหน้าคะแนนแต่ละรายการประเมินมีค่าเท่ากับ ๑

การแปลผล นำคะแนนรวมทุกรายการประเมินของนักเรียนรายบุคคลหารด้วยจำนวนรายการประเมิน แล้วเทียบกับเกณฑ์การประเมิน ดังนี้

คะแนน	๓.๕๑ - ๔.๐๐	หมายถึง	ดีเยี่ยม
คะแนน	๒.๕๑ - ๓.๕๐	หมายถึง	ดี
คะแนน	๑.๕๑ - ๒.๕๐	หมายถึง	พอใช้
คะแนน	๑.๐๐ - ๑.๕๐	หมายถึง	ควรปรับปรุง

ตัวอย่างการคิดคะแนน

ที่	ชื่อ - สกุล นักเรียน	รายการประเมิน				รวมคะแนนที่ได้	คะแนนรวมหารด้วยรายการประเมิน	สรุปผลการประเมิน
		รายการที่ ๑	รายการที่ ๒	รายการที่ ๓	รายการที่ ๔			
		๔	๔	๔	๔	๑๖	๔.๐๐	
๑	เด็กหญิงมารยาท เรียบร้อย	๓	๔	๔	๔	๑๕	๓.๗๕	ดีเยี่ยม
๒	เด็กชายลักษณะ ดีจริง	๓	๓	๓	๓	๑๒	๓.๐๐	ดี
๓	เด็กชายสุภาพ สื่อสาร	๒	๒	๓	๓	๑๐	๒.๕๐	พอใช้
๔	เด็กหญิงไพเราะ ใจงาม	๑	๑	๑	๒	๕	๑.๒๕	ควรปรับปรุง

๒. การพูดโน้มน้าว เชิญชวน และแสดงความคิดเห็นใหม่จากเรื่องที่ฟัง ดู และอ่านให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม

รายการประเมิน	ระดับคะแนน			
	๔	๓	๒	๑
๑. เนื้อหา	พูดโน้มน้าว เชิญชวน ตรงตามแนวคิดของเรื่องที่กำหนดได้อ่าง น่าเชื่อถือ มีข้อมูล สนับสนุนหลากหลาย และแสดงความคิดเห็นใหม่ให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม	พูดโน้มน้าว เชิญชวน ตรงตามแนวคิดของเรื่องที่กำหนดได้อ่าง น่าเชื่อถือ มีข้อมูล สนับสนุน และแสดงความคิดเห็นใหม่ให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม	พูดโน้มน้าว เชิญชวน ตรงตามแนวคิดของเรื่องที่กำหนดได้อ่าง น่าเชื่อถือ มีข้อมูล สนับสนุนเล็กน้อย และแสดงความคิดเห็นใหม่ให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมได้บ้าง	พูดโน้มน้าว เชิญชวน ไม่ตรงตามแนวคิดของเรื่อง หรือไม่น่าเชื่อถือ
๒. การออกเสียง	ออกเสียงถูกต้องตามอักขรวิธีทุกคำ	ออกเสียงถูกต้องตามอักขรวิธี ๑-๒ คำ	ออกเสียงถูกต้องตามอักขรวิธี ๓-๔ คำ	ออกเสียงถูกต้องตามอักขรวิธี ๕ คำขึ้นไป
๓. ความมั่นใจ	พูดอย่างคล่องแคล่วมั่นใจ ไม่มีความผิดพลาด สบสายตาผู้ฟังตลอดเวลา	พูดอย่างคล่องแคล่วมั่นใจ มีความผิดพลาดเล็กน้อย สบสายตาผู้ฟังตลอดเวลา	พูดอย่างไม่มั่นใจ มีความผิดพลาดเล็กน้อย สบสายตาผู้ฟังบ้าง	พูดอย่างไม่มั่นใจ มีความผิดพลาดค่อนข้างมาก ไม่สบสายตาผู้ฟังบ้าง

* ในที่นี้ให้น้ำหนักคะแนนแต่ละรายการประเมินมีค่าเท่ากับ ๑

การแปลผล นำคะแนนรวมทุกรายการประเมินของนักเรียนรายบุคคลหารด้วยจำนวนรายการประเมินแล้วเทียบกับเกณฑ์การประเมิน ดังนี้

คะแนน ๓.๕๑ - ๔.๐๐	หมายถึง	ดีเยี่ยม
คะแนน ๒.๕๑ - ๓.๕๐	หมายถึง	ดี
คะแนน ๑.๕๑ - ๒.๕๐	หมายถึง	พอใช้
คะแนน ๑.๐๐ - ๑.๕๐	หมายถึง	ควรปรับปรุง

ตัวอย่างการคิดคะแนน

ที่	ชื่อ - สกุล นักเรียน	รายการประเมิน				รวมคะแนนที่ได้	คะแนนรวมหารด้วยรายการประเมิน	สรุปผลการประเมิน
		รายการที่ ๑	รายการที่ ๒	รายการที่ ๓	รายการที่ ๔			
		๔	๔	๔	๔			
๑	เด็กหญิงมารยาท เรียบร้อย	๓	๔	๔	๔	๑๕	๓.๗๕	ดีเยี่ยม
๒	เด็กชายลักษณะ ดิจริง	๓	๓	๓	๓	๑๒	๓.๐๐	ดี
๓	เด็กชายสุภาพ สื่อสาร	๒	๒	๓	๓	๑๐	๒.๕๐	พอใช้
๔	เด็กหญิงไพเราะ ใจงาม	๑	๑	๑	๒	๕	๑.๒๕	ควรปรับปรุง

**สรุปผลการประเมินความสามารถและทักษะตามจุดเน้นการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน
ด้านทักษะการสื่อสารอย่างสร้างสรรค์ตามช่วงวัย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔**

นักเรียนต้องได้ผลการประเมินในระดับพอใช้ขึ้นไปทุกตอน คือ

ตอนที่ ๑ การฟัง ดู พูด อ่าน เขียนอย่างมีมารยาท

ตอนที่ ๒ การพูด เขียน โน้มน้าว เชิญชวน และแสดงความคิดเห็นใหม่จากเรื่องที่ฟัง ดู และอ่าน
ให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม

ที่	ชื่อ - สกุล นักเรียน	ผลการประเมิน		สรุป
		ตอนที่ ๑	ตอนที่ ๒	
๑	เด็กหญิงมารยาท เรียบร้อย	ดี	ดีเยี่ยม	ผ่าน
๒	เด็กชายลักษณะ ดิจริง	ดี	ดี	ผ่าน
๓	เด็กชายสุภาพ สื่อสาร	พอใช้	ดี	ผ่าน
๔	เด็กหญิงไพเราะ ใจงาม	พอใช้	ควรปรับปรุง	ไม่ผ่าน
๕	เด็กชายเทิดศักดิ์ รักชาติ	ดี	ควรปรับปรุง	ไม่ผ่าน

ตัวอย่าง การนำผลการประเมินเข้าระบบเว็บไซต์ฐานข้อมูลสถานศึกษา

- จำนวนนักเรียนทั้งหมดในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ ใส่ในช่องเป้าหมาย เท่ากับ ๕ คน
- จำนวนนักเรียนที่ผ่านการประเมิน สรุปใส่ในช่องผลงานที่ได้เท่ากับ ๓ คน

เครื่องมือวัดและประเมินผล

ความสามารถและทักษะตามจุดเน้นการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน
ด้านทักษะการสื่อสารอย่างสร้างสรรค์ตามช่วงวัย

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
กระทรวงศึกษาธิการ

ความสามารถและทักษะตามจุดเน้นการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน
: ด้านทักษะการสื่อสารอย่างสร้างสรรค์ตามช่วงวัย

ตอนที่ ๑

คำชี้แจง สังเกตพฤติกรรมของนักเรียนขณะที่ฟัง ดู พูด อ่าน เขียนในชั้นเรียน หรือสถานที่อื่นๆ แล้วเขียนเครื่องหมาย ✓ ในระดับคะแนนที่ตรงกับพฤติกรรม/การปฏิบัติของนักเรียนตามความเป็นจริง

ระดับคะแนน	๔ หมายถึง	แสดงพฤติกรรม/ปฏิบัติเป็นประจำ
	๓ หมายถึง	แสดงพฤติกรรม/ปฏิบัติเป็นบางครั้ง
	๒ หมายถึง	แสดงพฤติกรรม/ปฏิบัติน้อย
	๑ หมายถึง	แสดงพฤติกรรม/ปฏิบัติน้อยมาก/ไม่เคย

รายการประเมิน	ระดับคะแนน			
	๔	๓	๒	๑
การฟัง				
๑. ตั้งใจฟัง ตามองผู้พูด				
๒. ไม่รบกวนผู้อื่นขณะที่ฟัง				
๓. ไม่แสดงกิริยาอาการที่ไม่สุภาพ ไม่เหมาะสม เช่น โห่ ฮา กระซิบกระซาบ หยอกล้อกับเพื่อน				
๔. ประบมือเพื่อแสดงความพอใจหรือให้เกียรติผู้พูด				
๕. ไม่พูดสอดแทรกขณะที่ฟัง				
๖. ใช้มือปิดปากเวลาหาวโดยไม่ส่งเสียงดัง				
๗. ยกมือก่อนซักถามเมื่อมีข้อสงสัย				
รวมคะแนน				
การดู				
๑. ตั้งใจดูอย่างมีสมาธิ				
๒. จดบันทึกเรื่องที่ดู				
๓. ไม่ส่งเสียงดังขณะที่ดู				
๔. ไม่แสดงกิริยาอาการให้ผู้อื่นรำคาญ				
๕. กล่าวคำขอโทษเมื่อต้องเดินผ่านผู้อื่นที่กำลังดูอยู่				
รวมคะแนน				

รายการประเมิน	ระดับคะแนน			
	๔	๓	๒	๑
การพูด				
๑. ใช้ถ้อยคำและกิริยาที่สุภาพเหมาะสมกับกาลเทศะและบุคคล				
๒. พูดด้วยน้ำเสียงนุ่มนวลน่าฟัง				
๓. ไม่พูดสอดแทรกในขณะที่ผู้อื่นกำลังพูด				
๔. ไม่พูดล้อเลียนให้ผู้อื่นได้รับความอับอายหรือเสียหาย				
รวมคะแนน				
การอ่าน				
๑. ไม่อ่านเสียงดังรบกวนผู้อื่น				
๒. ไม่เล่นกันขณะที่อ่าน				
๓. ไม่ฉีก พับ หรือ ซีดเขียนเล่นในหนังสือ				
๔. ไม่แย่งอ่านหรือชะงักหน้าไปอ่านขณะที่ผู้อื่นกำลังอ่านอยู่				
๕. ไม่ทิ้งหนังสือไว้เกะกะ ต้องเก็บเข้าที่ให้เรียบร้อย				
๖. ไม่แย่งหนังสือขณะที่เพื่อนกำลังอ่าน				
๗. จับหนังสือถูกต้องขณะที่อ่าน				
รวมคะแนน				
การเขียน				
๑. เขียนหนังสือด้วยลายมืออ่านง่าย				
๒. เมื่อเขียนผิดพลาดจนสะอาดแล้วจึงเขียนใหม่				
๓. ไม่ขีดเขียนเล่นตามโต๊ะ เก้าอี้ ฝาผนัง หรือที่สาธารณะ				
๔. ใช้ภาษาเขียนอย่างเหมาะสมกับกาลเทศะและบุคคล				
๕. ไม่เขียนล้อเลียนผู้อื่น หรือทำให้ผู้อื่นเสียหาย				
๖. อ้างอิงแหล่งที่มาเมื่อคัดลอกงานเขียนของผู้อื่น				
รวมคะแนน				

ความสามารถและทักษะตามจุดเน้นการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน : ด้านทักษะการสื่อสารอย่างสร้างสรรค์ตามช่วงวัย

ตอนที่ ๒

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านเรื่องที่กำหนดให้ โดยใช้เวลา ๑๕ นาที แล้วทำกิจกรรมดังต่อไปนี้

- เขียนโน้มน้าว เชิญชวนให้เพื่อนๆ ในชั้นเรียนใช้ภาษาไทยให้ถูกต้อง เหมาะสมด้วยความคิดใหม่ให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม โดยใช้เวลาในการเขียน ๒๐ นาที
- พูดโน้มน้าว เชิญชวนให้เพื่อนๆ ในชั้นเรียนใช้ภาษาไทยให้ถูกต้อง เหมาะสมด้วยความคิดใหม่ให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม โดยใช้เวลาในการพูด ๑๐ นาที

ราชบัณฑิตห้วงคนไทยเสพติด “หยาบคาย” วอนใช้ภาษาให้ถูกต้อง

ราชบัณฑิตซีโปรแกรมแทท “ซิมซิมิ” ทำคนไทยเคยชิน “หยาบคาย” แนะรณรงคืใช้ “ภาษาไทย” ให้ถูกต้อง อั้งเด็กรุ่นใหม่กล้าพูด “มึง, กู, เห้ย” ในที่สาธารณะมากขึ้น

เมื่อวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ นางกาญจนา นาคสกุล ราชบัณฑิตและนายกสมาคมครูแห่งประเทศไทย กล่าวว่ จากการติดตามการใช้ภาษาทั้งพูดและเขียนของเด็กวัยรุ่นยุคนี้ ไม่ว่าจะเป็บบนเฟซบุ๊ก ทวิตเตอร์ และโซเชียลมีเดียต่างๆ ในฐานะนักภาษาศาสตร์ ถือว่าเรื่องนี้น่าเป็นห่วงอย่างมาก อดีตที่ผ่านมา เด็กผู้หญิงหรือว่าเด็กผู้ชายจะไม่ค่อยมีใครกล้าพูด

มึง, กู, เห้ย และอีกหลายคำ ซึ่งเป็นคำหยาบคายในที่สาธารณะ แต่ปัจจุบันเดินไปไหนมาไหน จะได้ยินคำเหล่านี้ จากปากเด็กยุคนี้ตลอด คำอ่านในปัจจุบันที่สร้างค่านิยมว่าเคยชิน จนทำให้การพูดหยาบคายเป็นเรื่องปกติไปแล้ว

นางกาญจนา กล่าวต่อไปว่า กรณีโปรแกรมซิมซิมิ (Simsimi) ก็ถือเป็นอีกปรากฏการณ์ที่มองว่า อาจจะช่วยสร้างความเคยชินว่าการพูดหยาบคายเป็นเรื่องดี ใครๆ ก็พูด เขียนกัน ซึ่งทราบว่าโปรแกรมนี้ทุกคน สามารถบันทึกคำตอบ หรือการพูดต่างๆ ไว้ ซึ่งหากผู้เล่นหรือว่าเด็กเข้าไปเล่นตอนหลัง ก็จะรับรู้ข้อมูลตามที่มีการบันทึกไว้ ซึ่งมีข้อมูลทั้งที่ถูกต้องและผิดผสมกันไป จึงกังวลว่าท้ายที่สุดแล้ว พอถึงเวลานำคำพูดหรือว่า สถานการณ์ที่ต้องพูด อ่าน เขียน คนไทยส่วนใหญ่ก็จะนำคำมาใช้แบบผิดๆ เพราะที่ผ่านมาไม่รู้เลยว่าคำไหน เขียนถูก คำไหนเขียนผิด จึงอยากฝากบอกว่าทุกฝ่ายควรให้ความสำคัญกับเรื่องนี้บ้าง คนไทยในฐานะเจ้าของภาษา ควรรณรงค์และใช้ภาษาให้ถูกต้อง เลิกสร้างความเคยชินให้กับคำหยาบคายและคำพูดที่ไม่เหมาะสมได้แล้ว

ที่มา : <http://www.thairath.co.th/content/edu/235727>